

Promemorian Översyn av lagstiftningen om flyttning av fordon m.m.

(Ds 2020:20)

Allmänt

Kammarrätten har inga invändningar mot de föreslagna materiella ändringarna i den nu gällande lagstiftningen och anser att de bör kunna tillgodose det avsedda syftet.

Vad gäller förslagen om att Transportstyrelsen ska vägra att registrera ett ägarbyte alternativt det av utredaren förordade ägarbundna användningsförbudet ansluter sig kammarrätten till utredarens alternativa förslag. Det förefaller enklare att tillämpa och har framförts av Transportstyrelsen som får anses väl förtrogen med möjligheterna att på ett tekniskt och praktiskt rimligt sätt utöka möjligheterna till åtgärder.

Kammarrätten har inte heller några invändningar mot den nya lag om omhändertagande av fordon som föreslås. Förslaget bör kunna tillgodose det behov som finns att på ett effektivt och rättssäkert sätt.

Kammarrätten vill också instämma i att det är angeläget att snarast utreda möjligheterna till en digitalisering av registreringsförfarandet i vägtrafikregistret.

Författningsförslagen

Förslaget till lag (2021:000) om omhändertagande av vissa fordon
2 §

Definitionen av fordonets ägare i 2 § första stycket 2 är svårsläst. Den bör delas upp på liknande sätt som motsvarande definition i 1 § första stycket 4 samt andra och tredje styckena lagen (1982:129) om flyttning av fordon i vissa fall, LFF.

4 §

Tredje stycket är överflödigt eftersom varken ett beslut om omhändertagande enligt 3 § eller omedelbar skrotning enligt här aktuella paragraf förutsätter att det var ägaren som använde fordonet vid omhändertagandet.

6 §

I 6 § andra stycket anges att ”Fordonets ägare ska anses delgiven underrättelsen inom en månad efter det att kungörelse skett.”

Rimligen är avsikten att reglera delgivningstidpunkten varför ”inom” inte är adekvat. Dessutom uttrycks delgivningstidpunkten i författningstext numera normalt som att ”delgivning har skett”. I fråga om kungörelsedelgivning anges i 51 § delgivningslagen (2010:1932) att sådan delgivning ”har skett när två veckor har förflutit från beslutet om kungörelsedelgivning”.

Bestämmelsen anges ha utformats med 5 § LFF som förebild. I den bestämmelsen finns dock ingen angiven tid för när delgivning anses ha skett varför det får förutsättas att bestämmelserna i delgivningslagen gäller. Bestämmelsens utformning bör ses över såväl språkligt som i fråga om det finns anledning att avvika från vad som normalt gäller i fråga om delgivningstidpunkten vid kungörelsedelgivning.

När det gäller terminologin kan noteras att 3 § reglerar beslut om ”omedelbar skrotning” medan 6 § använder avser beslutet om ”skrotning”. En enhetlig terminologi bör användas. Det kan också noteras att ett beslut om omedelbar skrotning inte avses kunna verkställas innan fordonets ägare delgivits beslutet, vilket innebär att skrotning oftast kan ske först efter en månads uppställningstid (s. 168). Möjligen bör det framgå av lagtexten att delgivning av beslutet är en förutsättning för verkställighet.

15 och 16 §§

Kammarrätten uppfattar det som att avsikten varit att beslut om omhändertagande och omedelbar skrotning ska kunna omprövas enligt 15 §, men att endast ett omprövningsbeslut avseende omhändertagande ska kunna överklagas enligt 16 § (s. 177 och 178).

Så som 16 § har formulerats omfattar överklaganderätten omprövningsbeslut avseende såväl åtgärden omhändertagande som omedelbar skrotning. Ordet ”åtgärden” bör därför ersättas med ”omhändertagandet”.

Andra stycket i 15 § behöver också justeras så att det framgår att under rättelse om hur beslutet kan överklagas endast ska lämnas avseende beslut om omhändertagande.

19 §

I paragrafen anges att Polismyndigheten ska upphäva omhändertagandet eller beslutet om omedelbar skrotning om skälen för åtgärden har upphört.

Bestämmelsen har placerats under rubriken Överklagande. Att upphäva sådana beslut måste vara möjligt oavsett om ett ärende är eller har varit föremål för ett överklagande. Bestämmelsens placering är därför inte lämplig och den bör ges en egen rubrik.

20 §

I paragrafen bör ”för verkställigheten” ersättas med ”om verkställigheten”.

Förslaget till lag om ändring i lagen (1982:129) om flyttning av fordon i vissa fall

1 §

Paragrafens andra stycket ska enligt förslaget avse avregistrerade fordon. Ett avregistrerat fordon är dock rimligen även att anse som ett oregistrerat fordon och omfattas därmed också av bestämmelsen i första stycket 4. I författningskommentaren (s. 243) anges att avregistrerade fordon ”i första hand” omfattas av bestämmelsen i andra stycket. I vilka fall en tillämpning

av första stycket 4 kan komma i fråga avseende ett avregistrerat fordon utvecklas inte närmare. Eftersom regleringarna kan ge olika resultat bör det utvecklas hur gränsdragningen ska göras.

Förslaget till lag om ändring i lagen (2019:370) om fordons registrering och användning

26 a §

Paragrafen är svårtillgänglig. Den första meningen ger intrycket att huvudregeln är att ett fordon bara får användas om alla fordonsrelaterade skulder betalas i tid.

Första och andra meningarna kan t.ex. ersättas med följande: Om en persons totala fordonsrelaterade skuld uppgår till mer än 50 000 kr, blir det förbjudet att använda alla registrerade fordon som personen är registrerad som ägare till. I andra och tredje styckena bör terminologin vara konsekvent, varför ”ett användningsförbud enligt första stycket” bör ersättas men ”ett ägarbundet användningsförbud”.

Övergångsbestämmelser

Behovet av övergångsbestämmelser till lagändringarna berörs mycket kortfattat och övergripande. En mer ingående analys i förslagets olika delar bör göras under den fortsatta beredningen.

Detta yttrande har beslutats av kammarrättsråden Åsa Ståhl och Gunilla Ericsson, föredragande.

Åsa Ståhl

Gunilla Ericsson